

ሀይዎትና ዕረፍቷ

አብርሃም በየነ

በመኖርና ባለመኖር የሚካሄደው ትንቅንቅ

ተፈጥሮ ሀይዎትን አድርጓት የሞት ስንቅ

የሰው ልጅ የመኖር ህላዌ ተስፋ

ሀይዎት በሞት ጥላ ስር አርፋ

መኖሯ በሞት መስተንግዶ ሲጠፋ

ክስተቱ ዘንታለም ባይተዋር አንግዳ

ሞትን ያደርገዋል የሰው ልጆች ዕዳ።

ሞትን ያወረሰው ሰው የመሆኑ ተፈጥሮ

ከመኖሩ ህላዌ ጋር አለመኖሩም ተጣምሮ

ሩሁ አስክትወጣ የሚኖረውን ዕድሜ

አርዝመቱን ሲጠብቅ በማጠሩ ፍጹሜ

የሰው ልጅ ሲኖርና ሲሞት

ሁሌም ይሸበራል በሞት አንግድነት።

ሞት ፀጋም ይሆናል፤ የሀይዎትም ዕዳ

መኖር የሚከፍለው

አንድም አመሻሽቶ አንድም በማለዳ።

.... //

ይህች ግጥም መታሰቢያነቷ ለወንድሜና ወድ ጓዴ ለአፈወርቅ ደጀኔ ትሁን።